

SFS 2002:495

Utkom från trycket
den 11 juni 2002

Förordning om ändring i förordningen (1988:1040) med instruktion för Statens räddningsverk;

utfärdad den 23 maj 2002.

Regeringen föreskriver att 1 och 3 §§ förordningen (1988:1040) med instruktion för Statens räddningsverk skall ha följande lydelse.

1 §¹ Statens räddningsverk är central förvaltningsmyndighet för följande frågor, i den mån det inte är en uppgift för någon annan myndighet:

1. räddningstjänst, olycks- och skadeförebyggande åtgärder samt sanering efter utsläpp av radioaktiva ämnen från en kärnteknisk anläggning och
2. landtransporter av farligt gods.

Räddningsverket är också central förvaltningsmyndighet för frågor om brandfarliga och explosiva varor samt frågor om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga kemikalieolyckor.

3 §² Utöver vad som följer av 1 och 2 §§ skall Räddningsverket särskilt

1. samordna samhällets verksamhet för olycks- och skadeförebyggande åtgärder enligt räddningstjänstlagen (1986:1102) och inom räddningstjänsten samt verka för att organisation, ledning och ledningsmetoder samt materiel utvecklas så att samhällets räddningstjänstorgan arbetar och samverkar effektivt,

2. följa utvecklingen av forskning och teknik inom verksamhetsområdet, ansvara för att statistik tas fram inom området skydd mot olyckor samt på egen hand eller genom någon annan bedriva forsknings-, utvecklings- och försöksverksamhet,

3. bevaka riskutvecklingen inom verksamhetsområdet och i samverkan med berörda myndigheter och organisationer medverka till att olyckor förhindras och att skador till följd av olyckor begränsas samt att samhällets riskhantering utvecklas,

4. svara för utveckling av system för varning av befolkningen under höjd beredskap och vid olyckshändelser i fred och därvid särskilt verka för ändamålsenliga varningssystem runt kärnkraftverken,

5. tillhandahålla underlag inom verksamhetsområdet för tillämpningen av 3–5 kap. miljöbalken och plan- och bygglagen (1987:10),

6. inhämta erfarenheter från allvarliga olyckshändelser och katastrofer i Sverige och i andra länder,

¹ Senaste lydelse 2001:693. Ändringen innebär att tredje stycket upphävs.

² Senaste lydelse 2001:693.

7. verka för att förebyggande åtgärder mot naturolyckor vidtas,
8. samordna beredskapsplanläggningen mot kärnenergiolyckor och andra allvarliga olyckor,
9. planera för att, på regeringens särskilda uppdrag, kunna bistå regeringen vid kärnenergiolyckor och andra allvarliga olyckor med att inhämta expertbedömningar och annat underlag från myndigheter och andra organ,
10. samordna planläggningen på regional nivå för sanering efter utsläpp av radioaktiva ämnen från en kärnteknisk anläggning,
11. samordna säkerhetsföreskrifterna för land-, sjö- och lufttransporter av farligt gods, det svenska arbetet i internationella organ och transportmyndigheternas arbete i övrigt inom området transport av farligt gods,
12. samordna tillsynsmyndigheternas verksamhet i fråga om landtransporter av farligt gods och svara för tillsyn inom verksamhetsområdet i övrigt,
13. planera och genomföra utbildning av personal inom verkskyddet, befolkningsskyddet och räddningstjänsten, beredskapsorganisationen för kärnenergiolyckor, sotningsverksamheten och området brandfarliga och explosiva varor samt stödja de frivilliga försvarsorganisationernas utbildningsverksamhet,
14. utveckla och anskaffa materiel för befolkningsskydd och räddningstjänst,
15. bidra till att utveckla metoder för minröjning,
16. informera inom sitt verksamhetsområde samt genom forsknings- och utvecklingsverksamhet sprida kunskap som kan bidra till att den enskilde bättre kan ta sitt ansvar och tillvarata sina möjligheter att genom egna åtgärder bidra till att skyddet mot olyckor stärks,
17. underhålla och utveckla regionala resursdepåer för insatser mot oljeutsläpp, kemikalieolyckor, skogsbränder och översvämningar.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2002.

På regeringens vägnar

BJÖRN VON SYDOW

Ingvar Åkesson
(Försvarsdepartementet)